

گزارش

سخنگوی دولت؛

مسئولان آماده‌اند، مردم زندگی عادی داشته باشند

سخنگوی دولت گفت: در جنگ اخیر هزار و ۶۲ شهید تقدیم کردیم که ۱۰۲ شهید زن و ۳۸ شهید کودک بودند. به گزارش ایسنا، فاطمه مهاجرانی در نشست خبری هفگی خود در مرکز همایش‌های صداوسیما، با بیان اینکه در جنگ اخیر هزار و ۶۲ شهید تقدیم کردیم که ۱۰۲ شهید زن و ۳۸ شهید کودک بودند، اظهار کرد: پنج نفر از شهدا امدادگران بودند، پنج پرستار و هفت نفر امدادگر به شهادت رسیدند. از بین شهدا ۳۴ نفر دانش‌آموز بودند و پنج نفر از جامعه فرهنگیان ما به شهادت رسیدند. از استادان و جامعه هیئت علمی ما هم تعدادی شهید تقدیم شد. وی در پاسخ به پرسشی درباره احتمال آغاز مجدد جنگ و کیفیت آمادگی در این زمینه با بیان اینکه در صورت چنین اقدامی، رژیم صهیونیستی باید منتظر پاسخ گوینده‌تری باشد، اظهار کرد: مسئولان باید آمادگی کامل برای جنگ داشته باشند و مردم باید کاملاً عادی زندگی کنند. جای مردم و مسئولان در این زمینه نباید عوض شود. مسئولان اعم از نیروهای نظامی و دفاعی، نیروهای امنیتی و کل دولت که در بدنه کار اجرائی هستند در آمادگی کامل به سر می‌برند ولی مردم باید به زندگی عادی برگردند. کسب‌وکارها و نشاط اجتماعی به زندگی عادی مردم نیاز دارد.

در نشست سخنگوی قوه قضائیه مطرح شد چرا کاظم صدیقی استعفا نمی‌دهد؟

سخنگوی قوه قضائیه هیچ‌گاه صدیقی کاظم صدیقی مسئولیت قضائی و اداری در حال حاضر در قوه قضائیه ندارد و صرفاً از سال ۹۲ تاکنون به عنوان مشاور رئیس قوه قضائیه انجام وظیفه می‌کند. اصغر جهانگیر در نشست خبری دیروز گفت: در هفته گذشته مسئولان عالی قضائی توفیق پیدا کردند به وزارت مقام معظم رهبری نائل شوند. بدون شک نکته‌ای که در بیانات رهبری برای همه ما باید به عنوان نصب‌العین قرار گیرد، بحث اتحاد ملی است. اسجام ملی است، وی درخصوص آخرین وضعیت پرونده جای دیش گفت: ایلی پرونده در اجرای احکام است و تعدادی محکومان در حال حبس هستند و در مورد رد مال هم بخشی از اموال شناسایی و توقیف شد. از آنجا که حجم پرونده زیاد بود دستورات لازم برای نیابت به شهرهای مختلف صادر شد تا به سرعت اموال توقیف شود. این پرونده در مرحله اجراست و اگر بعضی مطرح کردند چرا نسبت به برخی افراد حکم اجرا نشده، باید گفت در حال اجراست و به موقع اطلاع‌رسانی می‌شود. وی درخصوص پرونده گواکلیان گفت: پرونده‌ای برای ایشان در دادرسی تهران به اتهام تشویش اذهان عمومی تشکیل شده که به دلیل عدم ارائه سند و مدرک، کيفرخواست پرونده با صدور جلب به دادرسی صادر شده و ۸۰ تیرماه پرونده به دادگاه ارسال شد. وی در خصوص پرونده ظهوروند گفت: پرونده‌ای برای ایشان در دادرسی تهران به اتهام تشویش اذهان عمومی تشکیل شده و در مرحله تکمیل تحقیقات مقدماتی است و استعلام از مجلس اخذ شده و به محض اینکه پاسخ از مجلس اخذ شود، اطلاع‌رسانی می‌شود. سخنگوی قوه قضائیه در پاسخ به سوآلی مبنی بر اینکه با توجه به اینکه حجت‌الاسلام صدیق در ماجرای مشابهی درباره فرزندانش از مسئولیت خود استعفا داد، اما افکار عمومی همچنان آقای صدیقی را به عنوان یک مسئول قضائی فعال در کنار مقامات قوه قضائیه می‌شاهده می‌کنند، درباره آخرین وضعیت پرونده فرزندان حجت‌الاسلام صدیقی آیا مسئله حضور ایشان به عنوان مسئول قضائی باعث ایجاد ابهام در ذهن جامعه نشده است؟ گفت: در این باره باید توضیحی را بدهم و آن این است که اولاً جناب آقای صدیق که معاون اول وقت قوه قضائیه بودند ایشان در جایگاه معاون اولی بالطبع دارای اختیارات خاصی بودند و اختیارات مهم قضائی و اداری داشتند لذا این باب چون شائبه ایجاد می‌کرد، استعفا دادند ولی از قوه قضائیه نرفتند و در جای دیگری مشغول خدمت‌رسانی هستند.

یادداشت

بندر روتردام، لنگرگاه جنگ ناتو با روسیه

...اما ورود به «معمواره بقا» وضعیت کشنده‌ای را رقم خواهد زد. در طرف مقابل، اروپایی‌ها در حال حرکت به سمت نوسازی زرادخانه‌های اتمی فرانسه و بریتانیا هستند. آمریکایی‌ها هم مدرن‌سازی تسلیحات اتمی را به شکلی ویژه در دستور کار قرار داده‌اند.

تأثیر متقابل گسل‌های ژئوپلیتیکی

بدون تردید، وضعیت تنش‌های خاورمیانه و خاور دور روی فرایند جنگ اوکراین تأثیری می‌گذارد. با توجه به مفهوم «سیستم بین‌الملل» که در آن وقایع در یک منطقه می‌توانند بر مناطق دیگر تأثیر بگذارند؛ تقابل‌های چندوجهی غرب با «بازنگران ساختارشکن» روی نبرد با روسیه تأثیر مستقیم و غیرمستقیم می‌گذارد. نادیده نگیریم که در صورت تشدید تنش‌ها در خاورمیانه یا درگیری مستقیم ایران با اسرائیل و آمریکا، منابع نظامی، اقتصادی و توجه سیاسی آمریکا و متحدانش ممکن است از اوکراین به خاورمیانه معطوف شود. این می‌تواند به ضعف حمایت از اوکراین و تقویت موضع روسیه منجر شود. این ذهنیت در اروپا وجود دارد که حمله احتمالی چین به تایوان منجر به تشدید تهاجم روسیه خواهد شد. در عین حال، حمایت‌های متقابل یکن و مسکو برای غرب به‌شدت ناخوشایند است؛ زیرا بازی «رولت روسی» با نقش‌آفرینی کره شمالی، یک وضعیت قرمز با امکان انفجار است. موتور محرکه تقابل با آمریکا، ائتلاف چندجانبه‌گرایانه شرقی است که ساختارشکنی در وضعیت مطلوب غرب را دنبال می‌کند.

سناریوهای سخت درباره برخورد سخت

فضایی که ترسیم شد، امکان یک اتفاق ویژه را پررنگ می‌کند. درک سناریوهای برخورد سخت بین روسیه و ناتو، اگرچه بسیار نگران‌کننده است، اما برای برنامه‌ریزی دفاعی و بازدارندگی حیاتی است. این سناریوها از خفیف‌ترین اشکال درگیری تا شدیدترین برخورد با استفاده از تسلیحات هسته‌ای متغیر هستند. به‌طور کلی، دو نوع اصلی از سناریوهای برخورد مستقیم وجود دارد:

۱- **برخورد غیرمستقیم/اتصادفی با تشدید تدریجی:** این سناریوها از یک حادثه کوچک یا اشتباه محاسباتی شروع شده و به تدریج به یک درگیری بزرگ‌تر تبدیل می‌شوند. افزایش فشار نظامی روسیه با استفاده از تسلیحات غربی، امکان یک روند بدون بازگشت را پررنگ می‌کند. سطح بالای تنش در دریای سیاه و مرزهای شرقی ناتو امکان برخورد را به‌شدت افزایش می‌دهد.

۲. **حمله عمدی روسیه به قلمرو ناتو یا حمله پیش‌دستانه غرب:** این سناریو براساس یک تصمیم آگاهانه از سوی روسیه برای حمله به یکی از کشورهای عضو ناتو است. در عین حال، ذهنیت تهاجم‌آمیز غرب امکان تهاجم پیش‌دستانه را پررنگ می‌کند. ناتو ممکن است این حملات را به‌عنوان یک «حمله مسلحانه» تحت ماده ۵ پیمان ناتو تفسیر کند که مستلزم پاسخ جمعی است. فارغ از نیت تنش‌آمیز و فضای ذهنی تهاجمی، عملیات ترکیبی (Hybrid Warfare) و جدال در «منطقه خاکستری» زمین نبرد به موازات جنگ اوکراین عرصه تقابل ویژه تعریف می‌شود. ناتو گمان می‌کند اگر روسیه در اوکراین به پیروزی قاطع دست یابد، ممکن است جسورتر شود و تهدید بیشتری برای ناتو ایجاد کند و اگر شکست بخورد، ممکن است برای تغییر تمرکز یا ارباب غرب، به اقدامات تهاجمی‌تر دست بزند. واقعیت این است که ذهنیت‌های منفی شرق و غرب نسبت به یکدیگر، توسعه‌طلبی و تعارض منافع، راه موفقیت دیپلماسی را مسدود و امکان برخورد سخت را پررنگ می‌کند. آنچه در بندر روتردام به‌عنوان لنگرگاه جنگ با روسیه مشاهده می‌شود، این گزینه را مطرح می‌کند که اروپا آماده سناریوی برخورد سخت است و مبتنی بر آن، امکان برخورد با روسیه را پررنگ می‌داند. دست برتر معادلات خرد و کلانی که تصویر شد، وزن‌کنی‌های جدید ژئوپلیتیکی در نیوهارتلند شمالگان و وزن‌کنی‌های معادلات روابط بین‌الملل را تعیین خواهد کرد.

«شرق» تلاش‌های باکو و آنکارا برای تحمیل کریدور زنگزور و بازتعریف نظم ژئوپلیتیکی در قفقاز جنوبی را واکاوی می‌کند

زنگزور؛ خواب الهام، بیداری تهران

راهکارهای ایران برای مقابله

ایران برای مقابله با تهدیدات ناشی از کریدور زنگزور نیاز به یک استراتژی چندجانبه دارد. نخست تهران باید دیپلماسی فعال‌تری در قفقاز جنوبی دنبال کند و با ارمنستان همکاری نزدیک‌تری داشته باشد. تقویت روابط اقتصادی و نظامی با ایران می‌تواند به حفظ ارتباط زمینی ایران با ارمنستان کمک کند. دوم، همکاری با روسیه و چین برای ایجاد یک جبهه مشترک علیه پروژه‌های تحت حاکمیت غرب ضروری است. این همکاری می‌تواند شامل ابتکارات اقتصادی مانند تقویت کریدور شمال – جنوب باشد که رقیبی برای کریدور زنگزور محسوب می‌شود. سوم، ایران باید پیام روشنی به باکو، آنکارا و واشنگتن ارسال کند که هرگونه تغییر در مرزهای شناخته‌شده یا حضور نیروهای خارجی در نزدیکی مرزهای ایران غیرقابل قبول است. این پیام می‌تواند از طریق مانورهای نظامی، دیپلماسی عمومی و همکاری با متحدان منطقه‌ای منتقل شود. برای جمع‌بندی باید گفت که کریدور زنگزور به عنوان یک پروژه جنجالی، فراتر از یک مسیر ترانزیتی، به ابزاری برای بازتعریف نظم ژئوپلیتیکی در قفقاز جنوبی تبدیل شده است. باکو با حمایت آنکارا و هماهنگی واشگتن به دنبال تحمیل این پروژه به ارمنستان و ایران است. در حالی که ایران و تهران با تأکید بر حاکمیت ملی و تمامیت ارضی خود با آن مخالف می‌کنند. این پروژه نه‌تنها می‌تواند ارتباط زمینی ایران با ارمنستان را قطع کند، بلکه نفوذ ترکیه و آذربایجان را در منطقه تقویت خواهد کرد. در این میان، رقابت دیرینه ایران و ترکیه وارد فاز جدیدی شده است که می‌تواند پیامدهای گسترده‌ای برای منطقه داشته باشد.

ایران برای مقابله با این تهدیدات نیاز به دیپلماسی فعال‌تر، همکاری نزدیک‌تر و استفاده از اهرم‌های منطقه‌ای دارد. در غیر این صورت، اجراشدن کریدور زنگزور می‌تواند توازن قدرت در قفقاز جنوبی را به نفع رقبای ایران تغییر دهد و چالش‌های امنیتی و اقتصادی جدیدی برای تهران ایجاد کند. این گزارش نشان داد کریدور زنگزور نه‌تنها یک پروژه زیرساختی، بلکه یک میدان رقابت ژئوپلیتیکی است که آینده منطقه را شکل خواهد داد.

مهدی بازرگان: پس از جنگ ۲ روزه اسرائیل و آمریکا علیه ایران در ژوئن ۲۰۲۵، تهران تمرکز دیپلماتیک خود را بر مذاکرات هسته‌ای، گفت‌وگو با اروپا برای جلوگیری از فعال‌سازی مکانیسم ماشه و تقویت توان پدافندی معطوف کرده است. این شرایط، فرصتی برای باکو و آنکارا فراهم آورده تا با حمایت واشگتن، نظم جدیدی را در قفقاز جنوبی تعریف کنند. کریدور موهوم و جعلی زنگزور، پروژه‌ای جنجالی برای اتصال سرزمین اصلی آذربایجان به نخجوان از طریق خاک ارمنستان، به محور این تحولات تبدیل شده است. الهام علی‌اف، رئیس‌جمهور آذربایجان، با اعلام تکمیل بخش آذربایجانی این کریدور تا بهار ۲۰۲۶ و تأکید بر عدم حضور مرزبانان ارمنی در این مسیر، واکنش تند ایروان و تهران را برانگیخته است. ارمنستان این اظهارات را «ادعای ارضی پنهان» می‌داند و ایران نسبت به تغییرات ژئوپلیتیکی و حضور احتمالی آمریکا در مدیریت این کریدور هشدار داده است. ترکیه، به عنوان متحد نزدیک باکو، این پروژه را از نظر ژئواکونومیک حیاتی می‌داند و به دنبال تقویت نفوذ خود در منطقه است. در این میان، رقابت دیرینه ایران و ترکیه در قفقاز و خاورمیانه وارد فاز جدیدی شده است. ازاین‌رو ابعاد متفاوت کریدور زنگزور، مواضع طرف‌های درگیر، نقش آمریکا در این پروژه و تأثیر آن بر رقابت‌های منطقه‌ای ایران و ترکیه با تأکید بر پیامدهای ژئوپلیتیکی و اقتصادی این تحولات، همگی نشان از این دارد که تهران باید به موازات پیگیری سایر پرونده‌های سیاست خارجی، جدیت لازم را در مدیریت تحولات مرزهای شمالی و شمال غربی کشور هم داشته باشد. کریدور زنگزور، مسیری ۳۲۲ کیلومتری در استان سونیک ارمنستان، به یکی از حساس‌ترین مسائل ژئوپلیتیکی قفقاز جنوبی تبدیل شده است. این کریدور که قرار است سرزمین اصلی آذربایجان را از طریق خاک ارمنستان به منطقه خودمختار نخجوان و سپس به ترکیه متصل کند، نه‌تنها برای باکو و آنکارا، بلکه برای قدرت‌های فرامنطقه‌ای مانند آمریکا و اسرائیل نیز از اهمیت استراتژیک برخوردار است. پس از جنگ ۱۲ روزه ژوئن ۲۰۲۵ که ایران را در موقعیت دفاعی قرار داد، به نظر می‌رسد باکو با حمایت آنکارا و هماهنگی واشگتن در حال بهره‌برداری از این فرصت برای پیشبرد پروژه زنگزور است. این پروژه نه‌تنها می‌تواند توازن قدرت در منطقه را تغییر دهد، بلکه پیامدهای گسترده‌ای برای تجارت منطقه‌ای، امنیت مرزی ایران و روابط ایران و ترکیه خواهد داشت. ایران، به عنوان یکی از بازیگران کلیدی قفقاز، این پروژه را تهدیدی مستقیم برای منافع ملی خود می‌داند؛ زیرا می‌تواند ارتباط زمینی آن با ارمنستان را قطع و نفوذ ترکیه و آذربایجان را در منطقه تقویت کند.

اظهارات الهام علی‌اف و اهداف استراتژیک جمهوری آذربایجان

موضوع زنگزور در معادلات پس از جنگ اخیر اسرائیل علیه ایران از آنجا دوباره بر سر زبان‌ها افتاد که الهام علی‌اف، رئیس‌جمهور آذربایجان، در سومین مجمع جهانی رسانه‌ای هوشاد در جولای ۲۰۲۵ اعلام کرد بخش آذربایجانی کریدور زنگزور تا بهار ۲۰۲۶ تکمیل خواهد شد. او این پروژه را نه‌تنها برای اتصال سرزمین اصلی آذربایجان به نخجوان، بلکه به عنوان بخشی از مسیرهای ترانزیتی بین‌المللی با ظرفیت اولیه ۱۵ میلیون تن بار توصیف کرد. علی‌اف با اشاره به سرمایه‌گذاری‌های کلان آذربایجان در زیرساخت‌های حمل‌ونقل، از جمله بندر تجاری بین‌المللی در دریای خزر، تأکید کرد که این کریدور می‌تواند نقش کلیدی در مسیرهای ترانزیتی شمال – جنوب و شرق – غرب ایفا کند. او با نادیده‌گرفتن مخالفت‌های ارمنستان، ادعا کرد این کریدور در زمان شوروی بخشی از راه‌آهن آذربایجان بوده و ارتباطی با شبکه ارمنستان نداشته است. این اظهارات، همراه با تأکید علی‌اف بر عدم حضور مرزبانان ارمنی در مسیر زنگزور، واکنش تند ایروان را برانگیخت که آن را «ادعای ارضی پنهان» توصیف کرد. علی‌اف همچنین پیشنهاد آمریکا برای مدیریت این کریدور توسط یک شرکت خصوصی را رد کرد و گفت: «هیچ ایراترور، تاجر یا اجاره‌دهنده‌ای نمی‌تواند در خاک ما باشد». این موضع نشان‌دهنده عزم باکو برای حفظ کنترل کامل بر این پروژه است، هرچند به نظر می‌رسد مآهنگ‌های هایی با واشگتن و آنکارا در پشت صحنه وجود دارد.

علی‌اف همچنین به فعالیت‌های جاسوسی در مرزهای ایران اشاره کرد و مدعی شد «جاسوس‌های حرفه‌ای» در مرز ایران و آذربایجان فعالیت می‌کنند. این اظهارات در حالی مطرح شد که گزارش‌هایی از همکاری اطلاعاتی باکو با اسرائیل و آمریکا در جریان جنگ ۱۲ روزه علیه ایران منتشر شده است. این موضوع نگرانی‌های تهران را درباره نقش آذربایجان در بی‌ثباتی مناطق مرزی ایران تشدید کرده است.

واکنش ارمنستان و دفاع از حاکمیت ملی

دولت ارمنستان به رهبری نیکول پاشینیان با قاطعیت با ایده کریدور زنگزور به شکل مد نظر باکو، مخالفت کرده است. نازلی باغداساریان، سخنگوی نخست‌وزیر ارمنستان، اظهارات علی‌اف را «خارج از منطق مذاکرات» و «ادعای ارضی پنهان» خواند. او تأکید کرد هرگونه مسیر ترانزیتی باید بر اساس احترام به حاکمیت و تمامیت ارضی ارمنستان باشد. باغداساریان همچنین پیشنهاد نظارت ۱۰۰ ساله آمریکا بر این کریدور را رد کرد و گفت: «ارمنستان کنترل قلمرو خود را به هیچ طرف ثالثی واگذار نخواهد کرد».

ارمنستان پروژه «چهارراه صلح» را به عنوان جایگزین پیشنهاد کرده است که براساس آن، مسیرهای ترانزیتی با احترام به حاکمیت دو کشور و با استفاده از فناوری‌های نوین مانند گذرنامه‌های بیومتریک و اسکن محموله‌ها مدیریت می‌شوند. این پروژه به دنبال ایجاد مسیرهای ترانزیتی متقابل است که نه‌تنها آذربایجان را به نخجوان متصل کند، بلکه امکان دسترسی ارمنستان به سایر نقاط از طریق خاک با یکدیگر را فراهم آورد. با این حال، اپوزیسیون ارمنستان معتقد است پاشینیان ممکن است برای امضای توافق صلح با آذربایجان امتیازاتی بدهد که به ضرر منافع ملی ارمنستان باشد. آرتور خاچاتوریان، نماینده اپوزیسیون، با اشاره به تاریخچه مذاکرات قرب‌باز، پاشینیان را به پنهان‌کاری و دادن امتیازات بیش‌از‌حد متهم کرد. ارمنستان همچنین نگران حضور نیروهای خارجی، به‌ویژه آمریکایی، در این کریدور است. باغداساریان تأکید کرد امنیت مسیرها و محموله‌ها در خاک ارمنستان باید توسط خود این کشور تضمین شود و هرگونه سرمایه‌گذاری خارجی باید در چارچوب حاکمیت ارمنستان باشد. این موضع نشان‌دهنده حساسیت بالای ایروان نسبت به حفظ کنترل بر قلمرو خود است.

موضع ایران: تهدید ژئوپلیتیکی و نگرانی‌های امنیتی

ایران همواره کریدور زنگزور را تهدیدی مستقیم برای منافع ملی خود می‌داند؛ زیرا این پروژه می‌تواند ارتباط زمینی آن با ارمنستان را قطع و نفوذ ترکیه و آذربایجان را در منطقه تقویت کند. اسماعیل بقایی، سخنگوی وزارت خارجه ایران، طی نشست خبری دوشنبه هفته جاری و با واکنش به اظهارات علی‌اف تأکید کرد ایجاد گذرگاه‌ها نباید به تغییرات ژئوپلیتیکی یا خدشه به تمامیت ارضی کشورها منجر شود. او افزود: «مواضع تهران درباره اتصالات و راه‌آهن مواصلاتی بسیار روشن است. این اقدامات نباید به تغییر مرزهای شناخته‌شده بین‌المللی منجر شود». احسان موحدیان، کارشناس مسائل قفقاز، در تحلیل درباره تحولات جدید در منطقه قفقاز معتقد است آمریکا، اسرائیل و انگلیس با حمایت از پروژه زنگزور به دنبال محروم‌کردن ایران از منافع اقتصادی منطقه و ایجاد ناامنی در مرزهای شمالی آن هستند. او اشاره کرد در جریان جنگ ۱۲ روزه، حملات اسرائیل به تبریز و تحرکات نظامی باکو در مرز ایران نشان‌دهنده هماهنگی میان این بازیگران برای بی‌ثباتی مناطق آذری‌نشین ایران است. موحدیان همچنین هشدار داد حضور یک شرکت آمریکایی در مدیریت کریدور زنگزور به معنای همسایگی مستقیم ایران با آمریکا خواهد بود که می‌تواند به ناامنی گسترده در مرزهای شمالی منجر شود.

ایران همچنین نگران همکاری اطلاعاتی باکو با اسرائیل و آمریکاست. گزارش‌هایی از نفوذ پهبادهای اسرائیلی از خاک آذربایجان و فعالیت‌های جاسوسی در مرزهای ایران منتشر شده است. این موضوع به‌ویژه پس از جنگ اخیر حساسیت بیشتری پیدا کرده؛ زیرا تهران معتقد است باکو به دنبال تبدیل مسئله زنگزور به یک موضوع داخلی ایران است.

نقش ترکیه: ژئواکونومی و رقابت با ایران

رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه، کریدور زنگزور را از نظر ژئواکونومیک «بسیار مهم» توصیف و آن را به عنوان نمادی از آشتی منطقه‌ای معرفی کرده است. او در پرواز بازگشت از قبرس شمالی اظهار کرد این کریدور نه‌تنها برای آذربایجان، ارمنستان و ترکیه، بلکه برای کل منطقه سودمند خواهد بود. با این حال، تحلیلگران معتقدند ترکیه از موقعیت تضعیف‌شده ایران پس از جنگ ۱۲ روزه برای پیشبرد اهداف خود در قفقاز و عراق استفاده می‌کند.

المانبیتر در گزارشی نوشت جنگ اخیر اسرائیل علیه ایران، فرصتی برای آنکارا فراهم کرده تا رقابت دیرینه با تهران را تشدید کند. پروژه‌هایی مانند «جاده توسعه» در عراق و کریدور زنگزور بخشی از استراتژی ترکیه برای تقویت نفوذ خود در مسیرهای ترانزیتی منطقه در خلا ایران است. جاده توسعه، پروژه‌ای ۲۰ میلیارد دلاری برای اتصال

بصره به ترکیه از طریق ۱۲۷۵ کیلومتر جاده و راه‌آهن، با حمایت قطر و امارات متحده عربی، می‌تواند نفوذ اقتصادی ترکیه را در عراق افزایش دهد و جایگاه ایران را تضعیف کند. ترکیه همچنین به دنبال استفاده از کریدور زنگزور برای اتصال به آسیای مرکزی و چین است که این امر می‌تواند جایگاه آنکارا را به عنوان یک هاب تجاری منطقه‌ای تقویت کند. دیدار اخیر اردوغان با پاشینیان در آنکارا، اولین سفر رسمی یک مقام ارمنی به ترکیه، نشان‌دهنده تلاش ترکیه برای پیشبرد مذاکرات صلح میان آذربایجان و ارمنستان و تسهیل اجرای کریدور زنگزور است. با این حال، ایران ممکن است با استفاده از اهرم‌های منطقه‌ای یا همکاری با روسیه و چین به این اقدامات پاسخ دهد.

نقش مغرب آمریکا و بازیگری در سایه

پیشنهاد آمریکا برای مدیریت کریدور زنگزور توسط یک شرکت خصوصی که ابتدا توسط ترکیه مطرح شده بود، نشان‌دهنده تلاش واشگتن برای ایفای نقش در مذاکرات صلح آذربایجان و ارمنستان است. تام باراک، سفیر آمریکا در ترکیه، این پیشنهاد را راهی برای تضمین دسترسی آزاد به کریدور و پیشبرد دیپلماسی منطقه‌ای توصیف کرد. او در نشستنی در نیویورک اطلاع داد: «ما پیشنهاد داده‌ایم که این ۳۲ کیلومتر جاده را برای ۱۰۰ سال اجاره کنیم تا همه طرف‌ها بتوانند از آن استفاده کنند». این ایده که از پیشنهادهای قبلی اتحادیه اروپا گرفته شده، به دنبال ایجاد یک سازوکار نظارتی بی‌طرف است که داده‌های ترانزیتی را به صورت شفاف با همه طرف‌ها به اشتراک بگذارد.

با این حال، هم ارمنستان و هم ایران با این پیشنهاد مخالفت کرده‌اند. باغداساریان تأکید کرد ارمنستان کنترل قلمرو خود را به هیچ طرف ثالثی واگذار نخواهد کرد. طیفی از نظران نیز معتقدند آمریکا به دنبال استفاده از این کریدور برای تضعیف ایران، روسیه و چین و تقویت حضور ناتو در منطقه است. او افزود این پروژه بخشی از استراتژی گسترده تر واشگتن برای ایجاد کریدورهای جعلی و محروم‌کردن ایران از منافع اقتصادی منطقه است.

آگهی فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران؛ مناقصه شماره م.ع.ب/۱۴۰۴/۰۰۷	
به شماره سامانه ستاد ۰۴۸۰۰۰۰۴۵۹۱۶۴۰۰۲۰۰۴۰ شناسه آگهی۱۹۶۶۸۰۳ نوبت دوم	
شرکت پایانه های نفتی ایران (سهامی خاص)	
شرکت ملی نفت ایران	
شرکت پایانه های نفتی ایران	
شرکت پایانه های نفتی ایران (سهامی خاص)	
شرح مختصر پروژه ه هدف از اجرای این پروژه تعمیرات اساسی حدفاصل دلفین F تا ابتدای راهروی WW7 اسکله غربی جزیره خارک از دلفین F تا ابتدای راهروی WW7 اسکله غربی جزیره خارک می باشد که شامل تامین مصالح، ساخت و حمل المانهای مورد نیاز، ساخت قطعات مختلف و اسپول از آلمان، غیر آلمان و لوله ها، برشکاری، برچیدن و حمل قطعات فرسوده فلزی و غیر فلزی اسکله، بارگیری و حمل قطعات ساخته شده به اسکله و قیناب، جوشکاری و نصب و مونتاژ قطعات مختلف در محل های مورد نظر، بلاستینگ و رنگ آمیزی نقاط مختلف اعم از سازه های فلزی اسکله، پایل ها و نواحی بالای آن، بر چیدن تخته های فرسوده، تعویض شبکه های فلزی اسکله (Grating)، برشکاری و ساخت ورق های تقویتی و غیره غلاف پایل ها و سایر عملیات دیگر که منجر به انجام و تکمیل پروژه گردد.	
و نوع و تفصیل تسعیر شرکت در فرآیند ار جاع کار، تضمین انجام تعهدات و حسن انجام کار؛ ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۴۶/۸۲۵/۲۲۳/۶۹۵ ریال حسب آیین نامه شماره ۱۲۳۴۰۲/۱۳۳۴۰۲ هـ ۵۰۶۵۹۰۵ مورخ ۹۲/۹/۲۲ حیات محترم وزیران و همچنین تضمین انجام تعهدات در صورت برنده شدن به میزان ده درصد نرخ پیشنهادی برنده مناقصه؛ ضمناً تضمین صادره می‌بایست مطابق فرمت‌های نمونه پیوست آئین‌نامه مذکور ارائه گردد؛ لذا این شرکت از پذیرش تضامینی که فاقد شرایط فوق باشد معذور بوده و هیچ گونه مسئولیت و تعهدی در این خصوص، نخواهد داشت. شایان ذکر می باشد پس از انعقاد قرارداد، به میزان ده درصد از هر صورت وضعیت مناقصه گر برنده به‌عنوان تضمین حسن انجام کار کسر می گردد.	
ز محل، مدت زمان اجرای پروژه و بر آورد مناقصه گزار؛ محل اجرای پروژه موضوع مناقصه واقع در شرکت پایانه های نفتی ایران در جزیره خارک و مدت انجام قرارداد ۱۸ ماه شمسی و دوره نگهداری به میزان ۱۲ ماه شمسی می باشد. بر آورد مناقصه گزار برابر با ۱/۴۸۶/۷۶۱/۶۸۴/۷۴۰ (یک هزار و چهارصد و هشتاد و شش میلیارد و هفتصد و شصت و یک میلیون و ششصد و هشتاد و چهار هزار و هفتصد و چهل) ریال می باشد.	
ط مدت اعتبار پیشنهاد؛ مدت اعتبار پیشنهاد مالی از تاریخ ارائه پیشنهاد به مدت ۱۸۰ روز می باشد.	
ک گواهی هاو مدارک مورد نیاز؛	
۱- گواهینامه صلاحیت پیمانکاری حداقل پایه ۴ در رشته نفت و گاز از سازمان برنامه و بودجه کشور.	
۲ - ارا بودن شخصیت حقوقی.	
۳ - ارائه گواهی نامه تایید صلاحیت پیمانکاری از نظر ایمنی از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در زمان عقد قرارداد با مناقصه گر برنده الزامی می باشد.	
۴ - ارائه شناسه ملی حسب ماده ۱۶ آیین نامه اختصاصی شناسه ملی به کلیه اشخاص حقوقی ایرانی.	
۵ - ارائه تصویر مصدق کد اقتصادی شرکت و کد ملی صاحبان مجاز امضا	
۶- ارائه صورت‌های مالی حسابر سی شده توسط سازمان حسابر سی و یا اعضای جامعه حسابداران رسمی.	
ی زمان، مهلت و نشانی در یافت اسناد ارزیابی کیفی؛	
۱ - با عنایت به ابلاغیه شماره ۱۴۰۹۳۵/۱۱/۱۳۹۹/۰۵/۱۱ دبیر محترم کارگروه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) و تأکید موکد بر الزام بازگبری امضای الکترونیکی اسناد پاکت های (ب) و(ج) و عدم پذیرش نسخ فیزیکی و اسناد فاقد امضای الکترونیکی (دارای مهر گرم) ، کلیه مناقصه گران موظف می باشند تمامی اسناد پاکت های (ب) و(ج) مناقصه را با امضاء الکترونیکی ودر موعده مقرر در اسناد مناقصه از طریق سیستم سامانه ستاد بازگاری نمایند در غیر اینصورت مناقصه گزار از پذیرش نسخه فیزیکی اسناد پیش گفته معذور خواهد بود.	
۲ - کلیه مناقصه گران واجد شرایط می توانند به مدت ۱۲ روز ز پس از انقضای مهلت در یافت اسناد، ضمن تکمیل، مهر و امضای آن ها و الصاق مستندات مربوطه به همراه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) اقدام و طرف مهلت ۱۴ روز پس از انقضای مهلت در یافت اسناد، ضمن تکمیل، مهر و امضای آن ها و الصاق مستندات مربوطه به همراه سایر اسناد، مدارک و گواهینامه های ذکر شده در آگهی نسبت به تغذیه اسناد پیش گفته در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) اقدام نمایند. همچنین مناقصه گران می توانند جهت رویت آگهی به سایت‌های WWW.SHANA. IR ، WWW.IOTCO.IR و HTTP://IETS.MPORG.IR مراجعه نمایند.	
مناقصه گزار در رد و یا قبول مدارک در تمام مراحل مطابق قانون برگزاری مناقصات و آیین نامه های اجرایی آن مختار خواهد بود.	
روابط عمومی	